

Bilag til F. t. L. om Foranstaltning til Beskæftigelse af langvarigt arbejdsløse.

at bringe en ugift Arbejder i Arbejde i en anden Kommune-gruppe end den, i hvilken han har Bopæl, vilde det være naturligt at lade Arbejdsstedets Kommune-gruppe være afgørende.

Lønsatserne maatte da direkte fastsættes i Loven, og det maatte af Loven fremgaa, at det er en Pligt for de paagældende at tage anvist Arbejde, saaledes at de paagældende i Tilfælde af Vægning under Henvi-sning til Lønvilkaarene vilde miste Ret til Understøttelse.

I denne Forbindelse skal det bemærkes, at det maa være en Forudsætning, at Arbejdsanvisningen finder Sted med en vis Forstaaelse fra Kommunernes Side ogsaa med Hensyn til de paagældendes tidligere faglige Uddannelse, saaledes at det undgaaes, at det vanskeliggøres for en Arbejder efter Arbejde ved disse Foranstaltninger at vende tilbage til Beskæftigelse i sit eget Fag.

IV. Arbejdets Betydning med Hensyn til Generhvervelse af de kasse-mæssige Rettigheder.

Efter Arbejds-løshedsloven mister en forsikret Retten til Understøttelse, naar han ikke har haft Arbejde i mindst 10 Maaneder i Løbet af de sidste 2 Aar. Fra denne Bestemmelse kan der dispenseres, men Retten til Understøttelse bortfalder i alle Tilfælde, saafremt et Medlem ikke har haft Arbejde som Lønarbejder i henholdsvis mindst 26 eller 39 Uger inden for den i Vedtægten fastsatte Grænse af 3 eller 4 Aar.

Det vil formentlig ikke være rigtigt hverken over for Kasserne eller over for det offentlige at fastslaa, at Arbejdet ved disse Foranstaltninger skal berettigede de paagældende til at generhverve de tabte Rettigheder i Arbejds-løsheds-kasserne. Paa den anden Side vilde det formentlig heller ikke være rigtigt stadig at betragte den paagældende som værende arbejdsløs, idet man ved at gøre det til en Pligt for ham at overtage dette Arbejde vilde fjerne ham endnu længere fra Kassen. Raadet har derfor ment, at man bør gaa den Mellemvej at fastslaa, at den Tid, i hvilken han er beskæftiget med Arbejde af denne Art, er uden Betydning i Forhold til hans Genindtræden i Kassen, saaledes at han, naar det bliver muligt for ham paa ny at gaa ind i det faglige Arbejde, vil være stillet, som han stod den Dag, han paabegyndte det ekstraordinære Arbejde.

V. Formen for Arbejde.

Som fremhævet oven for, bør det tilstræbes, at de paagældende Arbejder i saa vidt Omfang som muligt fordeles efter Arbejds-løshedsens Behov, det vil sige at det bliver muligt at beskæftige arbejdsløse i de Landsdele, hvor de hører hjemme, og saaledes at det som Hovedregel ikke bliver nødvendigt at lade i hvert Fald gifte arbejdsløse forlade Hjemmet. Det kan næppe undgaaes, at der opstaaer Spørgsmaal om Anvendelse af Arbejdere paa Pladser, der er saa langt fjernet fra deres Hjem, at Befordring frem og tilbage ikke kan overlades til dem selv; men der skulde efter Raadets Mening intet være til Hinder for, at der i saadanne Tilfælde uden Udgift for de paagældende blev foranlediget en samlet Transport.

Der vil maaske ogsaa i visse Tilfælde kunne opstaa Spørgsmaal om, som Arbejdsudgift at afholde Udgifter til Anskaffelse af særligt Arbejdstøj for de paagældende, idet Hovedsynspunktet maa fastholdes, at Arbejderne skal have et Plus for at gaa i Arbejde.

Arbejds-løshedsraadet er endelig ikke blind for, at det ved enkelte store Arbejders Iværksættelse kan blive nødvendigt i et vist Omfang at sammendrage Arbejdere fra saa fjerne Pladser, at en Underbringelse af disse Arbejdere bliver nødvendig, men det maa da i videst muligt Omfang undersøges, om det vil være muligt at transportere dem tilbage til Hjemmet efter de 3 Dages Arbejde, eventuelt at træffe Foranstaltninger til Beskæftigelse af dem i egen Interesse i de 3 ledige Dage.

VI. Retten til Arbejde i de arbejdsløse Dage.

Selvfølgelig er det Mening, at de paagældende ikke skal kunne tage indtægtsgivende Arbejde i de 3 Dage i Ugen, paa hvilke de ikke beskæftiges. Dette vilde